

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassóban, Nagy- s Czárna-utca sarkán
Papp Ferencz butoraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
9—11 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. alatt,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Nagy-küküllőmegyei érdekl. közlemények
Horváth László
társzerkesztőhöz Segesvárra küldendők,
a kis-küküllőmegyei érdekl. közlemények
Gyöngyössi István
társzerkesztőhöz Dicső-Szt.-Mártonba.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, dicső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinki, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁRÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Hausenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. és társa, Hausenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelék Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

8-ik szám.

Brassó, Csütörtök, január 17-én.

V. évfolyam 1889.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ“

czimű

politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap

V-ik évfolyamára.

Lapunk 1889. január hó elsejével ötödik évfolyamába lépven, ezennel új előfizetést hirdetünk. — Tisztelt előfizetőinket kérjük tisztelettel: sziveskedjenek előfizetéseiket megújítani, minthogy lapot csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen beküldetnek.

A hazafias ügy iránti tekintetből kérjük lapunk szíves terjesztését.

Előfizetési árak:

Egész évre (január—december) 7 frt — kr.

Félévre (január—június) . . . 3 „ 50 „

Negyedévre (január—március) 1 „ 80 „

Külföldre egész évre . . . 20 frank.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal küldendők a „Brassó“ kiadóhivatalába.

Kívánatra bárkinek mutatóvány-számmal készségesen szolgálunk. Gyűjtőknek 6 egyszerre beküldött előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Mint eddig, — úgy ezentul sem fogunk kimélni semmi anyagi áldozatot, csak kérjük a t. közönség b. tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

Értsük meg egymást!

Az állam békés fejlődésének, intézményei haladásának s tökéletesedésének, közgazdasági helyzete reális és maradandó javulásának s ezzel szoros összefüggésben polgársága jóléte biztosításának alapfeltétele: a polgárság békés együttélése, az együvé tartozás érzete és a közös akarat, közös erővel törekedni ugyanazon cél felé.

Az állam polgárai — mint az a mindennapi élet ezer változatai közepette, az emberi természetben rejlő felfogás-különbségnél fogva másképen nem is képzelhető — lehetnek különböző meggyőződésben ugyanazon cél elérésének eszközeit illetőleg; vagy más szóval: az eszközök, melyekkel ugyanaz a cél elérhető, lehetnek különbözők, de a célt szem elől téveszteni nem szabad.

Ezek szerint minden államban alakulhatnak politikai pártok, s látjuk, hogy a különböző államokban mily különbözők az ily párt-

alakulások, úgy hogy Németország parlamentjében nem kevesebb mint huszonkét párt verseng egymással. Amde mind ez a 22 párt csak egy cél, egy eszme: a haza szolgálatában áll.

A hol ez a cél érdeke kívánja, ott a pártok egyesülnek, ott nincs nézeteltérés.

Hogy állnak ezek a dolgok nálunk? Van szabadelvű, mérsékelt ellenzéki- és függetlenségi párt. A három más és más módon véli a haza javát előmozdítani. De a három nem ismer különbséget, valahányszor a haza komoly veszélyben forog.

Vannak azonban nálunk még más pártok is: nemzetiségiek.

Mit akarnak ezek? Államot alkotni az államban. Nemzetiségi politikát csinálni. A szászok németet, az oláhok oláht. A kettő azonban egy, valahányszor annak szükségét érzik s frontot kell csinálni a magyar állammal s nemzettel és kormányval szemben.

A kettő közösen jajgat, közösen panaszol elnyomatásról, elnemzetlenedésről, holott mindkettő nemzetünk nagy részét olvasztotta magába. — A Lécz, Zekéli, Biró, Uzoni, Vojna és annyi száz meg száz más név hajdan magyar volt, ma szász és oláh családok nevei.

És ezzel szemben van-e csak egyetlen egy szász vagy oláh, ki elmagyarosodott volna? Bauszern, ha alapítója is a kultüregetnek, német maradt; Moldován, ha magyar egyetemi tanár is, oláh maradt: nemzetiségét meg nem tagadta soha egyik sem, holott az a sok száz elnémetesedett vagy oláhosodott magyar kikaczag, ha azt mondja neki valaki, hogy ő magyar eredetű.

Ezeréves mult bizonyítja, hogy a magyar nemzet nem bír beolvastató képességgel. A tótok, németek, szerbek, oláhok s ruthének mindannyian évszázadokon át megtartották sértetlenül nemzetiségüket, s az egy szász elemet kivéve, gyarapodnak. A szászok nagyon in- produktív elem lévén, fogynak. Az egyetlen nemzetiség, mely nyelvileg beolvadt a magyar nemzetbe, mely magyarnak vallja magát s tényleg magyar is, ép úgy, mint maga a magyarság: az örmény. Még a zsidókat sem volt képes beolvasztani magába; a tapasztalat igazolja, hogy Magyarország zsidói⁹ 10 részének családi nyelve nem a magyar, hanem a német.

Ily körülmények között magyarosításról panaszkodni, a külföldet ellentünk alarmirozni: mindennek inkább nevezhető, mint hazafias cselekedetnek.

A magyar nyelv kötelező tanítása Magyarországon összes iskoláiban fontos állami érdek, mert Magyarországon minden egyes állampolgárnak előbb-utóbb tudnia kell magyarul. A mint megköveteljük minden művelt embertől, hogy németül is tudjon; a mint az oláh vidékeken lakó magyarság kilencz-tizede megtanulja rendesen az oláh nyelvet is: elengedhetetlen kötelessége az állam minden egyes polgárának, hogy megtanulja az állam nyelvét, mely neki sehogy sem lehet kárára, s ha nem akarja azt saját jószántából megtanulni, kötelessége a kormánynak, hogy arra szorítsa.

Ezért kell az állam minden iskolájában magyarul is taníttatni, s ha tetszik a németeknek, hogy a kultusminiszter a középiskolák felső osztályaiban a német nyelvnek németül való tanítását rendeli el, tetszszék nekik az is, hogy az állam viszont tőlük a magyar nyelv tanítását követeli. Ebben azonban a túlzó szászok — horribile dictu — világra szóló sérelmet, nemzetiségök elleni támadást látnak, mely ellen szövetkeznek minden elemmel, legyen az bár hazafias, vagy hazaellenes.

Ők a magyar állam ezen törekvésében látják az egyetértés akadályát, s hogy valakivel mégis egyetértsenek, hát inkább választják az oláhokat.

A brassói szászok értik ezt legjobban. S ha szemökre lobbantatik e szövetség szégyenletes volta — mert az oláhság nyíltan államellenes tendenciákat folytat —, a szerezcsenmosás mesterségéhez kapnak, úgy mint Filtsch úr a brassói német újság két utóbbi számában, a hol tagadja az oláhok államellenes voltát.

Hogy szövetkeznek minden alkalommal az oláhokkal, az az ő dolguk. Mindenkiné a maga gusztusa szerint. De hogy azoknak hazaellenessége is kétségbevonassék; hogy Filtsch úr oláhabb legyen az oláh nemzetiségi pártnál, ahhoz már másnak is lehetne szava.

Csak egy kérdést intézünk Filtsch urhoz, erre feleljen. Azután ismét szóba állunk vele ebben a kérdésben. Addig nem, mert azt kell hinnünk, hogy szándékosan ferdít.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Az árvák.*)

Haton maradtak árvaságra:

Öt kis fiu és egy leánya.

Szegényeket mily gyakran láttam

Játszadozni az út porában,

Mintha egy sem lett voln' apátlan.

Emlékezem: egy őszi reggel

Édes atyjuk nagy útra ment el,

S a szekér, melyen eltávozott,

Visszatérőben halottat hozott:

Édes atyjuk volt a halott.

Mint megrázott a mély fájdalom,

Hogy ott feküdt a ravatalon!

S körben állva a hat kis árva,

Némán nézett a sokaságra;

S vittük az atyát nagy útjára.

Mily megható volt a gyász-zene,

Könytől ázott mindnyájunk szeme;

S a kis árvák, a mint meglátták

A gyászkisérlet zokogását,

Ontották ők is könnyük árját.

Nem tudva még a veszteséget,
Nem érezve: mi fáj, mi éget,
Omlott a köny, miként a harmat,
Megöntözve a kisded arczat;
De nem érezték a fájdalmat.

S most is sirnak, három év múltán,

S most sem az édes apa után:

— Nyomor fakasztja fel a könyet. . . .

Ah! ha látod a szenvedőket,

Siess . . . siess . . . segítsd fel őket!

Végh Mátyás.

Cyprián.

— Eredeti novella. —

Gárdonyi Gézáról.

(Folytatás.)

8)

Rövid szünet után még szenvedélyesebben folytatá a csábos nő:

— Jöjj velem, Cyprián! légy az enyém! Utazunk más országba, hol senki sem ismer, csak mi ismerjük egymást; vagy ha férfi-munkát akarsz, menjünk el Párisba a király udvarába, hol fény, pompa, dicsőség vár reád. Oh, hiszen arra vagy te teremtvé: szép arczodnak ragyogó érczseiek, deli termetednek aranynyal vert páncél, oh be jól is állna! Ország-világ népe tégedet csodálna, a fényt azt ők bámul-

nák, én csak szived melegét érezném. Babér vár rád, Cyprián, és rózsáig! azt te szerzed, ezt én adom. Hát nehéz választani?

És még tovább susogott édesen, kezét folyton az ifjuén tartva. Mennyi varázs, mennyi báj van a hangtalan hangban, midőn az ajak nem a fülnek, hanem a szívnek beszél, érthetetlenül, mint a gerlebugás. Szemeiben csodás fény égett: összelobogott abban az epedés, a vágy, a remény és a szerelem.

Cyprián mámort és kéjt érzett; ereit mintha valami részegítő szerelemital mérgezte volna meg. Azonban összeszedte minden lelkierejét, megrázkódott, mint a ki fölébred, kezét a kis kezekből kivonta, aztán felállt, kissé hátrább lépett, s hidegen és nyugalommal mondá:

— Elég, asszonyom. Félig igaza van: a szerelem szép és boldogító, de veszedelmes. Olyan a szerelem, mint egy fenségesen ragyogó szép csillag: fénye bővöl, csábit; keressük hozzá az utat, hogy elérhessük s azt hisszük, hogy megtaláltuk. Vezetünk az Ábránd, a ki egyik kezével virágokat szór elénk, a másikban tündefáklyát tart, mely mindent csodás ezerszínű fény-nyel világít meg. De lássa kérem, az Ábránd vak, bár rajta nem látszik, s így nem is vesszük előbb észre, míg csak egyszer meg nem botlik és velünk együtt a szörnyű mélybe hull.

*) Szavaltatták a tegnapi este tartott ünnepélyen.

Az oláh nemzetiségi párt programjának — mely Szebenben 1886-ban is megerősítést nyert — első pontja: megtagadása az uniónak és küzdés az ellen.

Az unió alaptörvény. Ugyanakkor keletkezett, mint a jobbágyság eltörlése, az egyenlő teherviselés, az egyenlőség. Ugyanabban a törvényben nyert megerősítést, melylyel a magyar állam s magyar nemzet kiegyezett királyával s Ausztriával.

Nem hazaellenes az, a ki ilyen törvényt megtagad és ellene küzd? Erre feleljen Filtsch úr! Azután majd meg is „érthetjük egymást.”

Belföld.

Brassó, jan. 16. (Országgyűlés.) A képviselőház f. hó 14-iki ülése elején az elnök azon javaslatot tette, hogy Mária Valeria főhercegnő eljegyzése alkalmából a ház, a királyi párnak előbb írásban és majd ha a budai várakba lejön, akkor küldöttségileg fejezzet ki örömet és szerencsekívánatait. Hojtsy fölveté a a nászajándék eszméjét, mit Irányi, mint szokatlant, ellenezett. A ház elfogadta az elnök előterjesztését.

Most a véderő-javaslat feletti általános vita folyt tovább. A javaslat mellett szóltak Ivánka Imre, br. Fejérváry miniszter és Tisza István, a javaslat ellen Horánszky Nándor és Horváth Boldizsár. Ivánka az önkéntesi tiszti vizsgának határait, szorosan körülírni mondá szükségesnek. — Az alkotmányjogi aggályokat nem tartja alaposoknak. A honvédelmi miniszter sorba vette az ellenzék kifogásait és azokat nagy hévvel és sikerrel czáfolta. Tisza István beszédében Ugron Gáborral, Apponyival, Thalyval és Bolgárral polemizált. Kimutatta a pénzügyi és alkotmányjogi aggályok alaptalanságát, s utalt arra, hogy háboru esetén, az eredmény sokban attól függ, hogy milyen mérvben fogja magát érvényesíteni a hadseregben az intelligens magyar ifjúság. Horváth Boldizsár főképp az alkotmányjogi aggodalmak alaposágát fejtegette az ellenzék tetszésnyilvánításai közt.

F. hó 15-én folytatott a tárgyalás. Gromon Dezső hosszasan fejtegette a javaslatnak azon részét, mely az önkéntesekre és póttartalékosokra vonatkozik s azt teljesen helyesnek mondta. Utána beszélt Irányi Dániel, kijelentve, hogy hasznosnak tartja a német nyelvet üzleti szempontból, az országra való rátukmálását azonban károsnak. Azon felül az idegen tisztek ez ország urainak tartják magukat. Nem fogadja el a javaslatot. Végül Pulszky Ágost mondott szép beszédet a javaslat mellett.

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. jan. 16.

A porosz országgyűlés — mint röviden említők is — f. hó 14-én megnyílt. A trónbeszéd kiemeli, hogy a birodalom viszonyai valamennyi külállamhoz barátságosak. A barátságos uralkodóknál tett látogatásai alkalmával a császár azon meggyőződést merítette, hogy a béke további fentartását bizalommal remélhetjük. A béke áldásai örvendetes módon nyilvánulnak a gazdasági helyzet, az ipar és munkás osztályok emelésében. A pénzügyi helyzet kedvező. A trónbeszéd kilátásba helyezi az osztályos jövedelmi adó tételeinek egységes jövedelmi adóra leendő átváltoztatását.

A francia kamara folyosóján f. hó 14-én heves szóváltás olt le Floquet kormányelnök és Laur képviselő között, ki a titkos alapok hovafordítását illetően a választások alatt vádaskodó cikket tett közzé. Floquet kijelenté Laurnak, hogy ily vádak alávaló rágalmak és felhívta, hogy állítását nyilvánosan igazolja. Laur azt válaszolta, hogy vádjait képviselőkből álló jury elé terjeszti és hogy Floquethez segédekkel küld, ha a kormányelnök a használt „infames calomnies” szavakat vissza nem vonná. Floquet erre azt válaszolta, hogy a segédek nem fogja fogadni és újból felszólította Laurt, hogy vádjait, melyeket határozottan valótlannak nyilvánított, a szószerkeztettséghez. Laur az eset következtében elhagyta a Bourbon-palotát.

Németalföld királya utolsó napjait éli. A minisztertanács f. hó 14-én rendkívüli ülést tartott, melyben — hír szerint — azzal a kérdéssel foglalkozott, vajjon forog-e ok fönn arra, hogy a regenség ideiglenesen életbe leptetessék.

Milán király a Cristics-cabinet lemondása felett csak érett megfontolás és az ország politikai viszonyainak gondos mérlegelése után fog határozni. A cabinetnek egyelőre való megmaradása éppen nem áll ellentmondásban a parlamentáris szabályokkal, a Cristics kormány az ügyeket a pártatlanság, békülékenység és önmegtagadás szellemében fogja tovább vezetni, mint eddig. A Christics-kormány ez eljárásában az oroszlanrész Mijatovics külügyminisztert illeti, a mi annál nagyobb elismerést érdemel, mert a kormányban ő az egyedüli határozott pártember.

Ferdinánd fejedelem újév napján az istenitisztelet után az udvar és a miniszterek tiszteletét fogadta. Stambulov kormányelnök üdvözlő beszédére válaszolva kijelenté a fejedelem, hogy az ország jólétében nyilvánuló politikának elő kell mozdítania és elő is fogja mozdítani oly Bulgária megalapítását, mely büszkén függetlenségére, tisztelni fogja mindenkinek a jogait, de tisztelve akarja látni saját jogait is. Ezután a fejedelem a szobranje elnökségét, a hivatalnoki kart, a papságot és a sophiai katonatiszti kart fogadta, melynek teljes meglegedését fejezte ki a hadsereg állapota és hazafias szelleme fölött. Erre a legénység küldöttségei üdvözltek lelkesülten a fejedelmet.

A milanoi béke-kongresszus nevezetesebb inczi-dens nélkül folyt le. A megválasztott tiszteletbeli elnökök közt van Liebknecht is. Több szónok felszólalása után elfogadták a benyújtott határozati javaslatot, mely szerint a gyűlés kimondja, hogy minden eszközzel ellene fog szegülni a nemzetek közti háboruszkodásnak és a népek testvéresülése s a szabadságra egyenlőségre és igazságra alapított béke érdekében fog működni.

Román lapszemle.

Mérgesen bucsuzott el a „Gazeta” (ó-naptár szerint) az 1888-ik év utolsó napján kolozsvári kollégáitól az általa sovenista darázsoknak nevezett „Ellenzék” és „Kolozsvár”-tól. Felfogadta, hogy megpróbálja ujabban is kiverni a sovenisták fejéből ama darázsokat, melyek azt hitetik el ezen sovenistákkal, hogy megvalósíthatják bolond elérhetlen eszméiket. Az a két lap, a „Gaz.” szerint, a nemzetiségek ellen folytatja izgatásait, de másfelől a magyar izgatónak minden sorából félelem érezhető ki annak bűnös tudatában, hogy a nemzetiségek iránt igaztalanok voltak és a velük való viszonyt elmérgesítették.

A mint tudva, a Gazetának egyik munkatársa Vácson töltötte a mult nyarat, maga a szerkesztő is közel volt ehhez a kitüntetéshez s ime most még is a

kolozsvári lapok az izgatók! Azonban lássuk tovább a Titán Laczihoz méltó főmédvényeket.

„Lehetetlen, hogy ne érezzünk utálatot és megvetést a sovenisták ennyi féktelenkedése felett, mely végveszélybe dönti őket bizonyos ferde fogalmak miatt, melyek egyuttal leigázták. A helyett, hogy a szerencsétlen multtal szakítanának, a helyett, hogy igazságot, rágalmazzanak, a helyett, hogy az állam sebeit gyógyítanák, a hogy ők a nemzetiségi kérdést nevezik, ők, a kik ezt okozták, még mindig minket kérnek, hogy mi gyógyítsuk meg az általuk ősi jogainkba nyelvünkbe, nemzetiségünkbe naponta lött nyilak sebhelyeit.”

A mint a t. olvasó láthatja, a „Gaz.” azt azt hiszi, hogy a 19-ik század végén is még mindig nyíllal lödöznek Kolozsvárról a brassói verebekre.

Ezen főmédvények után az „Ellenzék”-re önti ki tintamérgét, — mert azt merte írni, hogy ebben az államban csak egy nemzet lehet, t. i. a magyar, mert így volt ezer év óta, így van ma és így lesz ezután is.

Na, ha így beszél az „Ellenzék”, akkor szó sem lehet a nemzetiségekkel való békés egyetértésről. Nem így volt(?) ezer év óta, nem is lesz így, ez a történelem elcsavarása. A „Gazeta” szerint ma is három országban a poporatio többségben és ez a három ország: Erdély, Banatu és Ungaria.

Hogy hol tanulta a „Gaz.” ezt a históriát, erről mélyen hallgat. A békének ára az, hogy ismerjék el a sovenista magyarok és a kormány a nemzetiségek jogait, nyelvét és nemzetiségét, mert némely nemzetiség régebb itt ezer évesnél, (t. i. a román natio, ne-sze neked Hunfalvi Pál!) Így tehát szó sem lehet itt egy nemzetről, hanem ennek töredékeiről. A mig ezt a sovenista magyarok el nem ismerik, addig az állam sebei: a nemzetiségi kérdés, mint rákfene fenyegeti. — Tehát maga a „Gaz.” rákfene-nek nevezi a nemzeti kérdést!

Az „Ellenzék” után következik a második cikkben a görög ó év utolsó számában a „Kolozsvár.” Mindenek előtt művelt emberhez illik, megtisztelti kollégáját egy rakás gunynévvel. Az „Ellenzék” is Kosuth lapja. — A „Kolozsvár” pedig reptilis és budget lap, mert így szokás ám művelt társaságban beköszönteni!

A kolozsvári lapok soha sem emlegetik, hogy miféle pénzről számolt be Gyula-Pehérvárt a „Gaz.” szerkesztője. Jaj, hogyan merte azt írni a „Kolozsvár”, hogy szellemi és erkölcsi súlyunkkal lefogjuk győzni a nemzetiségeket. Ő eddig csak szellemi és erkölcsi gyengeségeinket ismeri, a mi tőle elég szép. Mikben nyilatkozik ez a szellemi és erkölcsi gyengeségünk? A „Gaz.” szerint, a magyar lapok rágalmazásaiban, a magyar kormány üldözéseiben, jogtalankodásaiban a nemzetiségekkel szemben, aztán még a szabadszó és sajtószabadság kigunyolásában, ugy a kormány, mint a soven magyarok részéről. Na még sok minden, melyeket mi itt nem adunk vissza, hanem kérjük a t. olvasót, olvassa el Titán Laczi főmédvényeit. Hanem a főmédvény végének gyönyörétől még sem fosztjuk meg e lapok olvasóit.

„Nem, a románok nem fognak koldulni senkitől, csak az Istentől.” Nem tudtuk eddig, hogy a „Gaz.” könyörgés helyett koldulni szokott az Istentől. — A Bánát, Magyarország és Erdély ősnépe nem koldul, ő követeli, hogy tiszteljék jogait, nyelvét és nemzetiségét.”

Kérjük a „Kolozsvár”-t, hogy küldjön a „Gaz.” kollégának egy népiskolai földrajzt, melyből helyes földrajzi ismeretet szerez magának hazájáról. Tegye meg szegénynek ezt a szívességet csupa kollégialitásból. — Az is lehet, hogy küldeni fog az államügyész, mert az oláh példabeszéd azt tartja, hogy az ördög nem aluszik.

Elég az hozzá, hogy a ki a „Gaz.” követeléseit tudni akarja, az szerezzze meg a nemzeti programot. Ebből ő körömfeketényit sem enged el. — Azzal válik meg az ő évtől, hogy a natio szikláján meg fog törni a magyarosítás, a natio haladjon előre, de fizessen is elő, az Istenben való hitben és önereje tudatában. Az igazság előbb-utóbb győzni fog, mert a román példa. beszéd azt tartja, hogy: A víz lefolyik, a kövek itt maradnak, azaz, hogy mi elpusztulunk s ők itt maradnak.

Még óhajt egyet, hogy a natio kurázsija az újévben megduplázódjék s aztán: „Să trăiti la multi ani coconasule!” Czenkalji.

Megyei ügyek.

Közigazgatási bizottság.

Brassómegye közig. bizottsága, mint már jeleztük, hétfőn d. e. gróf Bethlen András főispán ur előnökele alatt rendes havi ülést tartott.

A nő fájdalmas arczzal, könybe lábbadó szemekkel hallgatott.

Az ifju folytatá:

— Oszlassa el grófnő, szíve álmát, s tekintse biztos szemmel a valót; zord ámbár ez, de a ki tisztán lát, megtalálja benn a vigasztalót. Megért engem, ugy-e, grófnő? Nos? jöjjön!

A nő nem mozdult, bágyadt hangon felelt:

— Igaz: az ábrándnak útja mélybe vezet; de nem csupán ez az, mi hozzád von. Ah! a szívnek beszélni nem lehet; átdobog ez minden eskün, átkon, gyáván bölcs és hideg okosságon, s csak ezt mondja, ezt érti: szeretlek!

Itt már kigyult a nő arcán a szenvedély tüze, s izgatottan, hevesen kiáltott fel:

— Oh, mily szegény, mily nyomorult vagyok! Te nem tudod, mi az a szerelem, mig én égek, csaknem belé halok! Mint az árnyék, mint eb kísér lelkem: eltaszítasz — és rabod maradok! Kő van-e hát szíved helyén, Cyprián? Ah, a kő is felérezett volna tán!

Haja kibomlott, fürtei körülrepedtek fehér arczát, keble hullámozott, szeme villámlottak:

— Pap vagy, mondod, nem lehetsz az enyém! Nem pap vagy te: pogány vagy kegyetlen! Én érted

a lelkemet kilehelném, te kezedet sem hagyod a kezemben! Menj! menj tölem! Sohase jöjj elé! Hagyj szenvedni hát egyedül engem!

S lerogyott a nő, vissza a fatörzsre; szemeiből záporoként omlottak a könnyek; fuldoklott, zokogott.

Cyprián a homlokához kapott, megtántorult álltában. Pillanatig némán, merőn bámolt, aztán nem birt tovább uralkodni magán: oda rohant, oda esett; megragadta a nő kezét, s magán kívül, mintha esztét veszítette volna, így kiáltott fel:

— Ne sirj! Oh, ez nagy kin nekem! Inkább veszszek én örökrel Verjen az átok! temessen el az eskü! Csak te ne szenvedj, te ne sirj! ... te édes ... te drága ... te mindenem ... Jólán! ...

Az utolsó szavakat már alig tudta kimondani: a nő karjai convulsiv erővel kulcsolódtak nyaka köré, aztán édes lágy ajkak tapadtak arczára, homlokára, s leghosszabban ajkaira.

Oly hosszú volt az a csók, hogy az idő alatt egy elkárhozott felszökött a pokolból a menyországba.

* * *

(Folytatása következik.)

A gyűlés nevezetesebb tárgya az albizottságok kinevezése és választása volt, melynek névsorát jövő számunkban egész terjedelmében közöljük.

Ugyanezen ülésből terjesztetnek föl az illető miniszterekhez a lefolyt félévi jelentések, melyeket az alábbiakban lapunk szűk teréhez mérten, tömören ismertetünk.

A közg. biz. a lefolyt félévben 6 rendes és 1 rendkívüli ülést tartott, melyekben 493 ügydarab nyert elintézt.

A megyei közp. iktatóba ezen idő alatt 7114 ügydarab érkezett, melyből 6845 van ellátva. Fegyelmi ügy volt egy. Határozatok ellen beadott 71 fellebbezés. Tüzeset volt 13 községben 29, a melyek 15821 frt 69 kr kárt okoztak, miből biztosítva volt 8496 frt 91 krajczár.

A közigazgatás menete minden tekintetben rendes volt. A lefolyt félév végén a megyei árvászek felügyelete alatt maradt 5414 gyámságban, gondnokság alatt pedig 243 egyén, kiknek vagyona összesen 311.144 frt 90 krt. képviselt. A megyei árvászek e félév alatt ellátott 3990 ügydarabot. A városi árvászeknél gyámság alatt volt 3123 gondnokság alatt 235 egyén, a kiknek vagyona 273,406 frt 88 krt képviselt. Az árvászek 1216 ügydarabot intézett el. A községi ügyek körül nem fordultak elő említésre méltó mozzanatok. Bevándorlási eset volt 2, kivándorlási eset 11. A közegészségi állapot kedvezőnek volt mondható, nemkülönben az állategészségügy is.

A múlt évi termés jónak mondható, csak fájdalom, hogy a többi község határát elverte a jég. A megye négy községében a tagosítási eljárás megindítatott. Ipari tekintetben öröndetes, hogy megyénkben a gyáripar élénk lendületet vett, nevezetesen létesült a petroleum részvény-társulat, épülőben van a czellulose- s cukorgyár. A helyi érdekű vasut munkálatai is meglehetősen előhaladtak már, úgy hogy ez év folyamán remélhető annak kiépülése is. Az őszi vetések állása kielégítő.

Katonai téren semmi nevezetesebb jelenség nem merült föl, a felülvizsgálatok rendszeren megtartottak; elbocsátási eset volt 19.

A lefolyt félév pénzügyi eredménye következő: Befolyt egyenes adóban 515.089 frt 25½ kr (hátrálék 12.622 frt 43½ kr), hadmentességi díjban 13145 frt 18½ kr. (hátrálék 1519 frt 07½ kr), bor s husforgyaszadási adóban 79.832 frt 22 kr, cukor és sörforgyaszadási adóban 39.247 frt 58 kr, szesz-pótforgyaszadási adóban 43.603 frt. 27 kr. szeszadóban 301.978 frt 67 kr, petroleum-adóban 181.809 frt 98½ kr; végrehajtási illetékekben 311 frt 49 kr, bélyeg- s illetékekben 63,236 frt (hátrálék 9.145), egyenértéki illetékekben 67.991 frt 50 (hátr. 3218 frt. 52 kr) és sörtermelési adóban 9297 frt 28 kr. Összesen befolyt a lefolyt félévben Brassó megyében 1.358,194 frt. 89½ kr s hátrálék maradt 23.286 frt 51 kr. Ezen, bár nagában véve igen csekély, hátrálék fennmaradása azzal van indokolva, hogy az év végével legnagyobb része még nem volt esedékes behajtásra.

Az egész félévben állami végrehajtó nem működött; ingatlanra árverés sem megtartva, sem elrendelve nem lett. Sikkasztás nem fordult elő, sem adóleszámolás nem rendeltetett el; a földadó-kataszter nyilvántartása példásan vezetettik. Az adófizetés a múlt évhez képest sokkal kedvezőbb volt.

Tanügyi tekintetben a lefolyt félév teljesen rendesnek mondható. A tanítás menete kitűnő volt. Az iskola-épületek mind jó karban vannak s általában Brassó megye tanügyi tekintetben az ország első rangu megyéi közé sorolandó. Iskola minden községben van, sőt sok helyt 2—3 is.

Közmunka- és közlekedési ügyeit tekintve megyénknek, ezek is példásaknak mondhatók. Ugy az állami, mint a törvényhatósági utak jó karban vannak. Az államutakra a 2870 kavicsalom rendszeren kiszállított s a hol a zord idő engedte, be is terített, a megyei utakhoz azonban még 1465 kavicsalom van szállítandó, a mi azonban még szeptember végén lett volna eszközlendő. A lefolyt félévben az engedélyezett építkezések rendszeren befejeztettek. Sajnosan konstatálandó, hogy az állami utakon lévő műtárgyak legnagyobb része hiányos, sőt rossz karban is volt s csak nagy megerőltetéssel lehetett azoknak egy részét 1400 frt költséggel kijavítani, nevezetesen 40 hidat és átereszt.

A megyei utakon foganatosított építkezések körül nagy tevékenység fejtetett ki, melynek költségei közel 10 ezer forintra ruagnak. A lefolyt évben, gépvezetői vizsgát tett 29, fűtőit 6 egyén, kik közül 19 gépkezelő nyert minősítést. A megye területén van 19 postahivatal, egy postaállomás és egy távirat-főállomás. Gözkazán van a megye területén 89. Közmunkaváltságból befolyt 42.703 frt. 36 kr; az utfenntartási alap összes

bevétele volt 234.813 frt 50 kr, kiadás pedig 88.935 frt 07 kr.

Végül igazságügyi viszonyaink sem mondható kedvezőtlennek. A lefolyt félévben letartóztatva a megye területén lévő fogházakban összesen 576 férfi s 67 nő volt, kik közül azonban sokan más ügyességek területéről szállítottak be büntetéseik kiállása végett. A rabmunka-keresményből az állam 524 frt 46 krt kapott, a rabtartási költség 3536 frt 3½ krt tett, miből megtérült 651 frt 04 kr.

A gyűlés öröndetes tudomásul vétén a közigazgatás ily rendes menetét, egyben utasította a kir. építészeti hivatal tönökét, tegyen előterjesztést a jövő ülésnek arról, miképen lenne kikerülhető a kavicsalomnak az utakra rakása s hosszabb ideig egészben való ott tartása, a mi sok balesetnek okozója.

Ugyanezen gyűlés helyeselte Kostend Vilmos felvidéki főszolgabíró eljárását a barcza-ujfalusi ág. ev. elkészszel szemben anuak virilis-joga tárgyában, elutasítva Horváth lelkész felebbezését.

Végül beleegyezését adta a bizottság ahhoz, hogy jövőre nézve a holtövényi postahivatal a holtövény-feketehalmi postai ésszeköttetés megszüntetésével Brassó-Földvárrel helyeztessék napontai postai összeköttetésbe.

Brassó megye közigazgatási bizottságának fegyelmi választmánya hétfőn d. e. gr. Bethlen András főispán elnökle alatt tárgyalta egyrészt Thiesz János felfüggesztett Brassó városi adószedő, másrészt Brassó város fellebbezése folytán Thiesz János adószedő fegyelmi ügyét, kit az alispán első foku határozattal, súlyos és kompromitáló szolgálati vétségek miatt hivatalvesztésre ítél, mit a város azért fellebbezett meg, hogy Thiesz ellen a bűnvádi eljárás is megindíttassék.

A fegyelmi választmány — Gencsy István kir. adófelügyelő előterjesztése alapján — feloldotta az alispáni határozatot, elrendelve, hogy a Thiesz által vezetett könyvek s számadások egy, az államszámvitel-ánból vizsgázott szakértő által vizsgáltassanak előbb meg s annak megtörténte után hozzon az alispán új határozatot.

Az évek óta huzódó, annak idején közmegebotrátkozást keltett ügy tehát ismét halasztást szenved!

Küküllőmegyék rovata.

Segesvár, 1889. január 13.

(Vége.)

Az E. M. K. E. áldásos keze is érezhető volt a tanügy terén! Lehetővé tette a legfelsőbb helyről vett segély mellett a Segesvárt már is sikeresen működő kisdudóvoda felállítását, valamint segítette a nagy-selyki iskolát és több helyre adakozott a szegény tanulók felruházására kisebb-nagyobb összegeket.

Az utak az egész megyében mondhatni igen jó karban vannak tartva s a 35.982 frt 41 kr vállalati költséggel tervezett építkezések — igen kevés kivétellel — mind végrehajtottak!

A lefolyt évben a megye területén postahivatal volt 21, melyek közül 5 táviratával van egyesítve.

A főorvosi jelentés szerint a közegészségügy terén nevezetesebb kórok és bántalmak tapasztalhatók nem voltak s a hol baj mutatkozott, a szükséges lépések azonnal és hatásosan megtétettek.

Az erzsébetvárosi törvényszék fogházában volt a félév végén 85 fogoly; ezek közül 72 elítélt férfi s 8 nő; felebbezés alatti férfi 2 és vizsgálat alatti 3. A fogházak a lefolyt évben főispán ő méltósága vezetése alatt az erre illetékes bizottság által több ízben tétettek vizsgálat tárgyává és rendben s tisztán találtattak.

Ezek után még a következő választások, illetve főispáni kinevezések ejtettek meg.

A fegyelmi választmányba egyhangulag megválasztottak Horváth L., Kedves I., Misselbacher J. B., és Melas Henrik rendes, Bocskor Árpád és Casper M. póttagokul.

A börtön vizsgáló bizottságba a főispán ur által kinevezve lettek: Misselbacher S. B., Róth K., Bocskor Árpád és dr. Krauss Frigyes.

A vármegyei pótdó kivétel elleni felszólamlási bizottságba megválasztottak Melas H., Róth K., dr. Kain A. és Kedves J.

Az árvászeki fellebbezések tárgyalására kirendelt bizottságba, Melas H., Leonhardt J., rendes Schaffend J. pedig póttagul; ugyanebbe a főispán ur által kinevezve dr. Kain A., Misselbacher J. B. rendes és Casper M. pedig póttagul.

Az erdszeti bizottságba megválasztottak Szoboszlai K. elnökle alatt Bocskor A. és Róth Károly utóbbi az alelnökséggel is meg lett bízva.

A másad foku erdei kihágási bizottságba megválasztottak Misselbacher J. B., Róth K., dr. Kain A. és Melas H. rendes, Eitel A., Schaffend J., Casper M., és dr. Wolf M. póttagokul.

A megyei utak műtárgyainak árlejtéséhez kirendelt bizottságba megválasztottak Róth K. és Misselbacher J. B. — Az államutakra kiszállítandó kavicsalomok átvételére kirendelt bizottságba megválasztottak Schaffend J., Melas H. és Casper M.

Vegre az ipartanácsba titkos szavazás után megválasztottak Misselbacher J. B., Melcer Fr. rendes, Leonhard J. és Zimmermann D. póttagnak.

r. l.

Helyi és vidéki hírek.

Fillérestély. A protestáns nőegylet fillérestélye egyike volt a legszebbeknek, melyeket az egylet eddigi rendezett. A közönség igen szép és nagy számu volt, n mi egyrészt a fáradhatatlan haziasszonyoknak — Fellner Lajosné s Lupini Károlyné urnók — másrészt a jótékony czélnak volt tulajdonítható. — A vendégek közt láttuk a honvéd, csendőr s közös hadseregbeli tisztikar számos tagját, nemkülönben magyar társadalmunk előkelőbbjeit. A műsort Geöcze Sarolta k. a. gyönyörű, kitűnő technikával előadott zongorajátéka nyitotta meg; utána Szterényi József felolvasása következett: „A nők a hitben és szerelemben”; melyet tárczánk közölni fog. Ezt követte Binder Jenő ur gyönyörű, a közönséget felvillanyozzó éneke, melyet ismételnie kellett; ez után pedig Gödri Anna k. a. polg. iskolai tanuló szavaltta el kitűnő hanglejtéssel Végh Mátyás egy gyönyörű alkalmi költeményét, melyet lapunk tárczája közöl. Ezt követte egy gyönyörű zenei részlet, melyet Adler Jaques, Alexi Kristóf, Lincz H. s Nagy K. Gyula urak tőlük minden alkalommal megszokott vervevel adtak elő. Végül egy humoristikus részlet, kitűnően előadva Krausz Izrael, Nagy Lázár, Német Jenő és Penzel Mihály urak által. A közreműködők minő zajos tetszés-nyilvánításokban részesültek. Most táncz következett, mely éjjel után 2 óráig tartott. Végül még két tombola-tárgyat kell megemlítenünk, melyeket Vezsprémy Ida k. a. és Femmingerné urnő bocsátottak rendelkezésre a jótékony czélra.

Uj szemgyógyintézeti orvos. A m. kir. belügyminiszter a brassói országos szemgyógyintézetben több éven át tanusított sikeres működése folytán dr. Fabriczius Ágost helybeli kitűnő orvost díjtalan szemgyógyintézeti orvossá nevezte ki.

Kereskedő ifjak bálja szombaton lesz s felette kedélyesnek ígérkezik. — A rendező fiatalság különös sulyt a fesztelen kedélyességre fektet s kéri mindazokat, kik netalán — tévedésből — meghívókat nem kaptak volna, sziveskedjenek László Gerő elnökhöz fordulni. Véletlenül kezünkbe akadt a »Borsszem Jankó« újabb száma, melynek szerkesztői postájából megütközéssel látjuk, hogy akadt ezen estélynek is oly kegyes jóakarója, a ki méltóztatott abból gunyt üzni, a ki azonban a szerkesztő tisztességesen megleckéztetett. Valóban megdöbbenő tapasztalat, hogy Brassóban ma már semmi szépet, nemeset és jót rendezni nem lehet a nélkül, hogy ne akadjanak bizonyos urak, a kik annak útjába álljanak. Akárkik is legyenek azok, bizony csuf mesterség ez!

Kőhalmi hírek. A kőhalmi ág. ev. (idősebb) nőegylet, folyó hó 12-én igen látogatott s szépen jövedelmező bált rendezett. — Látogatott jégünnepegy volt január 13-ikán délután Kőhalomban. — A zene hangjai és a kellemes idő oda csalta a város csaknem minden lakóját. Kiválóan tetszetek a korszolya-egylet megeremtője, Babos J. által rendezett négyesek.

Forgalomszünet. A havazások következtében Romániában a vasutvonalak nagy részén a közlekedés szünetel.

Bismarck neje, mint Friedrichsrühéből írják, súlyos beteg s előhaladt koránál fogva nem igen remélhető, hogy meggyógyuljon.

Szállítás a m. kir. államvasutak részére. A m. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetősége a brassói kereskedelmi és iparkamarának s egyletnek egy pályázati hirdetményt küldött át az 1889. évben szállítandó gokra nézve. Ezek a következők: Többféle anyag, cserép, földszurok, homok, kő, fali mész, fedő pala, égetett fali és cserép téglá, tűzhatlan téglá, kőolaj, faklyabél, faggyu-, stearin- és viasz-gyertya, kocsi-kenőcs, olaj, szappan, lámpák, takaréktűzhely részei, deszka, lécz, rud, fedőzsindely, forgózár, alátét és feszítőfák, talicskák, kufkerék, szerszámoknak való nyelek, rözse fűzvezzsindely, seprű, szalma gyékén, nádszövet, faültetvények, fa-, virág- és fűmagok stb. stb. Az ajánlati minták a brassói kereskedelmi és iparkamaránál valamint iparegyesületnél betekinthetők.

Kitörő vulkán. A »Kilavia«, a Hawaii-sziget legnagyobb tűzhányója, teljes működésben van.

Egy jó sorsolási lap feltétlen tulajdonsága, hogy hiteles, pontos és megbízható legyen. Ezeknek a tulajdonságoknak az összes magyarországi sorsolási lapok közül csakis a »Magyar Mercur« felel meg, mely

ujévkor tizenkettedik évi folyamába lép és nélkülözhetetlen mindazoknak, kiknek értékpapírjuk, főleg sorsjegyek van. A „Magyar Mercur“ rendszeren közvetlenül minden huzás után, tehát havonként 3—4-szer jelenik meg; közli a magyar, osztrák és külföldi sorsjegyek huzásait, ugyintén a záloglevelek, kötvények, elsőbbségek és szelvények sorsolását, mindenkor a hátralekötők vagyis a korábban kisorsolt, de még kifizetés végett be nem mutatott darabok kimutatásával együtt. Tájékoztató és felvilágosító cikkei és közleményei a tőzsde, pénzügy, közlekedés és biztosítás köréből megővják olvasóit mindennemű károsodástól. Szerkesztői izeneteiben nyíltsággal, minden érdek nélkül szakavatott és alapos felvilágosítást ad a legkülönbözőbb kérdésekről. Díjmentesen vállalja az előfizetői sorsjegyeinek revízióját. A „Magyar Mercur“ fölényét az összes e nemű lapok közt leginkább bizonyítja az ő páratlan elterjedése, mely szükségessé tette azt, hogy

ujévtől kezdve e lapot rotációs gépen nyomassák, mely gép óránként 5—6000 példányt készít el teljesen. Ez által lehetővé van téve az, hogy a „Magyar Mercur“ 2—3 nappal hamarabb jelenik meg, mint a többi sorsolási lapok. Mindez óriási előnye dacára a „Magyar Mercur“ a legolcsóbb lap is, mert ámbár minden száma 16—18 oldalra terjed, előfizetési ára egy egész évre postán elküldve mégis csak 2 frt. Ne mulassza el senki sem, hogy a „Magyar Mercur“-ból mutatványsszámot kérjen, a mit egy levelező lapon való megkeresésre készségesen küld mindenkinek a kiadó-hivatal: Budapest, hatvani-utca 17. (12) 5—6

Battenberg Sándor herceg atyja, a nemrég elhunyt hesszeni herceg, mint angol lapok állítják, levelet hagyott hátra, melyben lelkére köti III. Sándor csárnak, mint közeli rokonának, béküljön ki fiával, a volt bolgár fejedelemmel.

T á v i r a t o k.

Amsterdam, jan. 16. (A „Brassó“ eredeti távirata.) A minisztertanács elhatározta a regenség felállítását.

Bukarest, jan. 16. (A „Brassó“ eredeti távirata.) A hivatalos lap királyi rendeletet tesz közzé, melylyel a nyári lázadások miatt vizsgálat alatt álló egyéneknek megkegyelmez.

Páris, jan. 16. (A „Brassó“ eredeti távirata.) A jövedelmi adó-bizottság általánosságban is elvetette a pénzügyminiszter javaslatát.

Társzerkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőmegye részéről Gyöngyösi István (D.-Szent-Márton).
Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos
Szerényi József.

HIRDET M É N Y E K.

Szám 417.—1888.

Arverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-cikk 102. §-sa értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir. járásbírósnak 9369.—1888. szám alatt kelt végrehajtást rendelő és kiküldetést tartalmazó végzése folytán *Ádám Károly* javára *iffj. Goldschmidt Mihály* ellen 255 frt 70 kr. tőke, ennek 1888. évi július hó 29-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 26 frt 05 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 680 frtra becsült ingóságok, u. m. házi butorzatok, nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Mely árverésnek a 10367./1888. számú kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Brassóban, Klastrom-utca 568. sz. a. és Ó-Brassó 37. sz. a. leendő eszközzésére 1889. évi január hó 25-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. törv.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni, a netaláni elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az említett f. cz. 111. és 112. §-a alapján az árverezés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-a szerint lesz fizetendő.

Brassó, 1889. január hó 11-én.

Borsos Zsigmond,
(42) 1—1 kir. bírósági végrehajtó.

Szám 103.—1889. ad.

Árlejtés.

A nagy-szebeni orsz. tébolyda részére 1889. évben szükséges leltári tárgyak szállítása (5933 frt 66 kr. értékben) 50 kros bélyeggel s az egész összeg erejéig 600 frt bánat pénzzel ellátott lepecsételt ajánlat alapján az intézetben f. évi január hó 24-én délelőtti 10 órakor tartandó tárgyalás és a nmltgu m. kir. belügy-miniszterium jóváhagyása után, kiadatik.

Hasonló feltételeket tartalmazó ajánlatok közül egyenlő megbízhatóság esetében az erdélyrészi iparosok vagy gyárosok által benyújtott ajánlatok elsőbbséggel fognak birni.

A szállítandó cikkek mintái a budapesti és nagy-szebeni orsz. tébolydák helyiségeiben tekinthetők meg. — Az árlejtési feltételeket és a szükségleti kimutatást tartalmazó hirdetés a „Budapesti Közlöny“ f. évi 2. s következő számaiban egész terjedelmében megjelent.

Nagy-Szeben, 1889. jan. 5-én.

(40) 1—3. M. kir. orsz. tébolyda igazgatósága.

Szám 43.—1889. polg.

Hirdetmény.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék által közhírré tétetik, hogy gróf Haller János, gróf Kálnoki Felix, Guttenau Nándor és Guttenau Károly birtokosok által beadott kereset foly-

tán Hévíz község italmérési jogának arányosítása megengedhetősége és az aranykulcs megállapítása feletti tárgyalási határnapul 1889. évi márczius hó 26-ik napjának délelőtti 9 órája Hévíz község házához tűzetik ki, mely határnapra az összes érdekeltek a birtokrendezési utasítás 15. §-a szabványaira való figyelmeztetéssel azzal idéztetnek meg, hogy a keresetet a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszéknél, valamint Hévíz község előjáróságánál megtekinthetik.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek 1889. január 7-én tartott üléséből.

Nagy László, Zöld Gábor,
elnök. jegyző.
(39) 1—3.

Szám 107.—1889.

Pályázati hirdetmény.

Brassó vármegye felvidéki járásához tartozó Hőltővén—Ujfalusi egészségi körben nyugdíjazás folytán türesedésbe jutott körorvosi állomás betöltésére ezennel pályázat nyitnak.

Ezen állomás következőkben van javadalmazva: 1. 800 frt évi fizetés, 2. minden beteglátogatás után járó 15 krnyi díj.

Megjegyeztetik, hogy a körorvosnak lakhelye Hőltővén község lévén, a 3.2 kilométernyi távol Ujfalu község köteles, az orvosnak a hetenkénti s hivatalos felhívás folytáni látogatásnál a fuvart adni.

Pályázni óhajtok felhivatnak, miszerint a képesítési okmányokkal felszerelt folyamodványokat f. évi február hó 9-ik napjának délutáni 6 órájáig alólikt főszolgabíróhoz küldjék be.

Feketehalom, 1889. jan. hó 6.

(33) 3—3. Kostend Vilmos,
a járási főszolgabíró.

Egy jó könyv.

„.... A küldött könyv útmutatásai ugyan rövidek és velősek, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek volna; nekem és családomnak a legkülönbözőbb betegségekben igen kiváló szolgálatokat tettek.“ Így és hasonlóképen hangoznak a köszönőiratok, melyeket Richter kiadó-intézete „A Betegbarát“ című, rajzokkal ellátott könyv elküldéséért majdnem naponként kap. Mint az ahoz nyomtatott s a szerkesztésén meggyógyítottaktól származó értesítések tanúsítják, az abban foglalt tanácsok követése által még oly betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben hosszú évek tapasztalatainak eredményei vannak letéve, megérdemli a legkomolyabb figyelembevételt minden beteg részéről, bármilyen bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja, az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot“ és pontos címét s címezze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe Lipcsében. A megküldés ingyen történik.“

PÉNZKÖLCSÖN

(29) 3—3

közvetítettik önálló, elfogadható társadalmi állásban levő egyének részére, u. m. iparosok, kereskedők, hivatalnokok, katonatisztek, magánzók, birtokosoknak stb., ugyintén hölgyeknek is, módhoz képest 100 frttól 2000 frtig, mint magán személyhitel, — könnyű havi vagy háromhavi törlesztésre, 6%-os kamat mellett.

Ingatlanok betáblázására

1000 forinttól bármely összegig, tetszés szerinti amortizációra, esetleg amortizáció nélkül, 4 $\frac{1}{2}$ és 5%-ra. — Konvertálások (átíratások) kölcsöntügyletek, hitelműveletek előnyösen eszközöltnak. Megbízások diskkrét és pontosan teljesíttetnek. Bővebbet közöl:

Steiner G. A., Budapest,

Gróf Károlyi-utca 12. sz.

Levélbeli megkeresésekhez 3 drb. válaszjegyet csatolandó.

TÜDŐ-BAJOK!!

(7) 11—50

Lég-exhaláció

gyógyít

tuberkulizist (tüdővést, sorvadást),

Rectal-Injection

gyógyít

asthma-t, idült bronchial-katarhust.

A hihetetlen, az orvosoknak elérhetetlennek látszó ideálja, hogy tüdőbajt gyógyítani lehessen, teljesen el van érve. Világhírű tanárok és orvosok elismerései, gyógyultak száz meg száz levelei — melyek autentikus másolatai kívánatra megdönthetetlen meggyőződés czéljából bérmentesen megküldetnek, — orvosi szaklapok kedvező tudósításai, a legnagyobb korbázak használata alegfénnyesebben bizonyítják a „Rectal-Injection“-val való exhalatio gyógymódnak meglepő, soha nem emélt sikerét.

Statisztikája: „Láz, éjjeli izzadás, köhögés, váladék elmaradnak, nagyszerű étvágy áll be súlygyarapodás 5 kgr.-ig.“ — Dr. M. Langbein: „Harmincz, magas fokú tuberkulózis beteg mind felgyógyult.“ — Hasonlót jelentenek a betegek is.

◀ A kura nem terhes, nem zavaró és biztosít utóbajok ellen. ▶

A cs. kir. szab. „Lég-exhaláció-készülék“ (Rectal-Injection) teljes felszereléssel, magánhasználatra 8 frt. készpénz beküldéssel vagy utánvét mellett; légszizmérővel 10 frt. — Szétküld.

Dr. Altmann Károly, Bécs VII. Mariahilferstrasse 80.

TUTSEK E. temetkezési intézete

Brassó, Nagy-utca 481. sz. alatt, a Tehénpiaç sarkán.
Alapított 1879-ben.

Ajánlja a jelen kívánalmaknak megfelelő, dúsan felszerelt raktárát mindennemű temetkezési cikkekkel, a legolcsóbb félektől a legfinomabb, izléses kiállításukig, — nagyon jutányos árak mellett. Művirág-koszorúk és koszoru-szalagokból nagy kiválasztás. — Bizományi gyári raktár az első bécsi, légmentes, szilárd készülékű

érczkoporsókból.

Saját asztalosműhelyében készített minden fajta fakoporsókat nagyon csinosan és szilárdul készítve, melyeket olcsó árakban árusít. Saját halotti diszkoci a szükséges halottvívőkkel.

Továbbá átvállal teljes kiállításokat is olyformán, hogy az illető gyászolóknak épen semminemű utánjárásuk nem lesz, és ilyeneket az illető vallásfelekezet rendje és szokása szerint olcsó árban intéz el.

Végül pedig bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani hatóságilag engedélyezett

közvetítő és cselédszerző intézetemet,

előre is biztosítván a n. érd. közönséget szolid és egyenes eljárásom felől.

Becsés pártfogásért esd kiváló tisztelettel

TUTSEK E.

(32) 1—24